

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องดนตรีไฟฟ้าชนิดหนึ่ง สามารถทำเสียงเครื่องดนตรีหลายชนิดได้ในเวลาเดียวกัน (พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542: ระบบออนไลน์) กำเนิดขึ้นโดยบริษัทยามาฮา ประเทศญี่ปุ่น มีต้นแบบมาจากออร์แกน ช่วงแรกของการผลิตเรียกว่า อิเล็กทรอนิกส์ออร์แกน และพัฒนามาเป็นอิเล็กทรอนิกส์เครื่องแรกในปี พ.ศ.2502 เรียกว่ารุ่น D-1

Yamaha Electone D-1 มีลักษณะตัวเครื่องเป็นไม้ มีคีย์บอร์ด 2 ชั้น ชั้นละ 49 คีย์ มีเบสเท้า 13 คัน และแป้นปรับความดังเบาด้วยเท้า คีย์บอร์ดชั้นบนปรับเสียงได้ 5 เสียง คีย์บอร์ดชั้นล่างปรับเสียงได้ 3 เสียง และเบสเท้าปรับเสียงได้ 2 เสียง หลังจากการผลิตรุ่น D-1 บริษัทยามาฮา ได้ผลิตอิเล็กทรอนิกส์รุ่นต่อมาอีกหลายรุ่นทุกปี ในระหว่างปี พ.ศ.2547 ถึง พ.ศ.2549 อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มใหม่ล่าสุดมีชื่อกลุ่มว่า STAGEA มีด้วยกัน 5 รุ่นคือ ELS-01, ELS-01C, ELS-01X, ELB-01 และ DDK-7 หรือ D-Deck ลักษณะพิเศษของอิเล็กทรอนิกส์กลุ่มนี้คือ ใช้งานเก็บข้อมูลของผู้เล่นในรูปแบบของ USB Port ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลที่ได้รับความนิยมที่สุดในปัจจุบัน และสามารถ Upgrade Software ของตัวเครื่องผ่านทาง USB Port หรือทางการเชื่อมต่อระบบ Internet ได้ (Alfred, 2551:ระบบออนไลน์)

อิเล็กทรอนิกส์เข้ามาในประเทศไทยพร้อมกับการเปิดบริษัท สยามกลการ จำกัด (ยามาฮา) โดย ดร.ถาวร พรประภา เมื่อวันที่ 27 เมษายนพ.ศ.2509 ที่ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน ตรงข้ามสนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันดนตรียามาฮาแห่งแรกในประเทศไทย ปัจจุบันมีโรงเรียนดนตรีสยามกลการ สถาบันดนตรียามาฮาภายใต้การบริหารของ ดร.พรเทพ พรประภา กว่า 70 แห่งทั่วประเทศ (สถาบันดนตรียามาฮา, 2551:ระบบออนไลน์)

ความพิเศษของอิเล็กทรอนิกส์ คือการที่ผู้เล่นสามารถบรรเลงบทเพลงต่างๆ ด้วยเสียงเครื่องดนตรีหลากหลายชนิดได้ในเวลาเดียวกัน เหมือนกับมิวด์ดนตรีทั้งวงมาบรรเลงด้วยกัน ถ้าเปรียบกับวงซิมโฟนี ผู้เล่นอิเล็กทรอนิกส์ก็เป็นทั้งนักดนตรีในวง และเป็นทั้งวาทยากรด้วย เพราะ

สามารถบรรเลงและควบคุมเสียงทุกเสียงได้ด้วยตัวเองในเวลาเดียวกัน จึงทำให้ผู้ที่ได้เล่น อิเล็กโทนมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น และเพลิดเพลิน อิเล็กโทนจึงกลายเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว เห็นได้จากจำนวนนักเรียนอิเล็กโทนของสถาบันที่เปิดสอนดนตรีในจังหวัด เชียงใหม่ ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี ปัจจุบันมีนักเรียนอิเล็กโทนในทุกหลักสูตรของโรงเรียนดนตรี สยามกลการนครพิงค์ประมาณ 420 คน ของโรงเรียนปฤษฎาการดนตรีประมาณ 10 คนและของ สถาบันดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ ที่เน้นจัดการเรียนการสอนแบบเรียนเดี่ยว หรือตัวพิเศษเพื่อการเข้าแข่งขันอีกประมาณ 10 คน

การเรียนการสอนอิเล็กโทนของโรงเรียนดนตรีสยามกลการในปัจจุบัน มีหลาย หลักสูตร จำแนกตามอายุของผู้เรียนเป็นหลักดังนี้ หลักสูตร J.M.C (Junior Music Course) สำหรับผู้เรียนอายุ 4 ปีขึ้นไป และต่อด้วยหลักสูตร J.X.C (Junior Extension Course), J.A.C (Junior Advanced Course) และ A.X.C (Advance Extension Course) หลักสูตร C.M.C (Children Music Course) สำหรับผู้เรียนอายุ 6-7 ปี หลักสูตร Y.E.S.C (Yamaha Electone School For Children) สำหรับผู้เรียนอายุ 8 ปีขึ้นไป หลักสูตร E.M.T.C (Electone Master Course) สำหรับผู้เรียนที่สอบได้ระดับเกรด 6 และหลักสูตร A.B.C (Auto Bass Chord) สำหรับ ผู้เรียนอายุ 15 ปีขึ้นไป จากการสอบถามอาจารย์ผู้สอนอิเล็กโทนทุกคนในโรงเรียนดนตรีสยามกล การนครพิงค์จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัญหาของการเรียนการสอนคือ นักเรียนในหลักสูตร Y.E.S.C กว่าร้อยละ 90 ใช้เวลาเรียนช้ากว่าที่หลักสูตรกำหนด โดยหลักสูตรกำหนดไว้ว่าแต่ละเล่มใช้เวลา ไม่เกิน 6 เดือน แต่นักเรียนใช้เวลาประมาณ 8-10 เดือน จำนวนนักเรียนในช่วงแรกของการเรียน การสอนแบบกลุ่ม จากจำนวนนักเรียน 6-8 คนต่อหนึ่งกลุ่ม ก็จะลดลงเหลือจำนวนนักเรียนไม่เกิน 3 คนต่อหนึ่งกลุ่ม หนังสือเรียน คู่มือ และโปรแกรมอิเล็กโทนของหลักสูตรนี้เป็นภาษาอังกฤษและ ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น ทำให้ยากต่อการเข้าใจของทั้งนักเรียนและอาจารย์ผู้สอน บทเพลงในหนังสือ เรียนเป็นเพลงสากล เพลงพื้นบ้านของประเทศญี่ปุ่น และเพลงที่ฝ่ายวิชาการของยามาฮาแต่ง ขึ้นมาใหม่ นักเรียนไม่รู้จักเพลงและหาเพลงฟังได้ยาก และจากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ในการ สอบวัดระดับของอิเล็กโทนยามาฮ่าตั้งแต่เกรด 8 เป็นต้นไป ผู้สอบจะต้องเรียบเรียงเพลงขึ้นมาใหม่ 1 เพลงเพื่อใช้ในการสอบด้วย อาจารย์ผู้สอนให้ข้อมูลว่ากว่าร้อยละ 90 ของนักเรียนที่ต้องเรียบ เรียงเพลงขึ้นมาใหม่ใช้เพลงไทยสมัยนิยมมาเรียบเรียงใหม่ และอีกร้อยละ 10 ใช้เพลงสากลสมัยนิยม จากการสอบวัดระดับอิเล็กโทน วันที่ 24 กรกฎาคมพ.ศ.2551 และวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2551 ณ โรงเรียนดนตรีสยามกลการนครพิงค์จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนนักเรียนที่ต้องเรียบเรียงเพลงขึ้น ใหม่ทั้งหมด 19 คน และในจำนวน 19 คนนั้นมีนักเรียนจำนวน 17 คนใช้เพลงไทยสมัยนิยมมา เรียบเรียงใหม่ มีเพียง 2 คนเท่านั้นที่ใช้เพลงสากล นักเรียนที่สอบทุกคนฝึกเล่นเพลงที่เรียบเรียง

ขึ้นมาใหม่ได้เร็วกว่าเพลงบังคับตามข้อกำหนดของยามาฮ่า เพราะเป็นเพลงที่เลือกมาเอง เคยได้ฟังมาก่อน ทำให้ฝึกเล่นได้เร็วกว่าเพลงบังคับ

ผู้วิจัยเคยเป็นนักเรียนของสยามกลการยามาฮ่ามาก่อน และเรียนจบหลักสูตร Y.E.S.C ในการสอบวัดระดับของอิเล็กทรอนิกส์ของยามาฮ่าทุกครั้ง ผู้วิจัยใช้เพลงไทยสมัยนิยมในการเรียบเรียงขึ้นใหม่ และผู้วิจัยจะได้คะแนนสูงในส่วนของ การบรรเลงเพลงที่เรียบเรียงขึ้นใหม่

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาทั้งหมดดังกล่าวมาแล้วน่าจะสามารถแก้ไขได้ด้วยการนำบทเพลงไทยสมัยนิยม เข้ามาในการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ เห็นได้จากผลการศึกษาแบบแผนเพลงไทยสมัยนิยม และอิทธิพลของเพลงที่มีต่อวัยรุ่นของโครงการการพัฒนาคำความรู้การรู้เท่าทันสื่อในประเทศไทยที่นำเสนอในงานเสวนาเรื่อง "อิทธิพลเพลงวัยรุ่น...เพียงกระแสสังคมหรือการสร้างค่านิยมใหม่" ณ สำนักพิพิธภัณฑสถานและวัฒนธรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2550 ระบุว่า การสื่อสารทางการตลาดที่ค่ายเพลงนำมาใช้คือการกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้ระดับการฟังเพลงของวัยรุ่นมีการฟังในระดับที่เรียกว่าการฟังอย่างตั้งใจ ซึ่งเกิดจากการฟังซ้ำบ่อยๆ โดยผ่านทาง การสื่อสารมวลชนทุกชนิด เช่น วิทยุ โทรทัศน์ Mp3 เพื่อทำให้เกิดการจดจำได้อย่างไม่ตั้งใจ (โครงการการพัฒนาคำความรู้การรู้เท่าทันสื่อในประเทศไทย, 2551:ระบบออนไลน์)

มีทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาบางเรื่อง ที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาดังกล่าว คือ ทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ ในส่วนของ Identical Elements theory ทฤษฎีการถ่ายโยงความคล้ายคลึงกัน เป็นทฤษฎีการถ่ายโยงที่ธอร์นไดค์(Thorndike, 2543) เป็นผู้พัฒนาขึ้นมา ทฤษฎีนี้อธิบายว่าการถ่ายโยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีเนื้อหาหรือเทคนิคของการเรียนรู้จากสถานการณ์แรกเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันกับการเรียนรู้ในสถานการณ์หลัง เช่น การถ่ายโยงการเรียนรู้จากทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ไปสู่ทักษะด้านวิศวกรรม ซึ่งคณิตศาสตร์และวิศวกรรมล้วนมีการใช้สัญลักษณ์และวิธีปฏิบัติอย่างเดียวกัน หรือการถ่ายโยงจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง ทั้ง 2 ภาษาต้องมีสัญลักษณ์และโครงสร้างของไวยากรณ์อย่างเดียวกัน (วรรณิ ลิ้มอักษร, 2543: 95-96)

ปัญหาดังที่ได้กล่าวข้างต้น น่าจะแก้ไขได้โดยการจัดทำหนังสือบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เป็นภาษาไทย ใช้เพลงไทยสมัยนิยมในการเรียนการสอน คู่มือการสอนเป็นภาษาไทย และโปรแกรมอิเล็กทรอนิกส์ของหลักสูตรนี้เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้มีระดับความยากง่ายใกล้เคียงกับหลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ของยามาฮ่า และนักเรียนก็ยังสามารถสอบวัดระดับของอิเล็กทรอนิกส์

ยามาฮาได้ ถึงแม้จะไม่ได้เรียนในหลักสูตรของยามาฮา เพราะปัจจุบันสยามกลการยามาฮา ได้เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกสามารถสอบวัดระดับทักษะความสามารถทางดนตรีทุกประเภท กับทางสถาบันได้

จากการศึกษาของผู้วิจัย ยังไม่พบว่ามีผู้ใดศึกษาเรื่องนี้มาก่อน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดทำชุดการสอน และคาดว่า การเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะนักเรียนรู้จักเพลงในบทเรียนมากขึ้น จากการจดจำได้อย่างไม่ตั้งใจก็ดี หรือการที่นักเรียนสามารถหาเพลงตัวอย่างฟังได้ง่ายขึ้น หนังสือเรียนเป็นภาษาไทย คู่มือการสอนสำหรับอาจารย์ก็เป็นภาษาไทย นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ทุกอย่างได้ง่ายกว่าหลักสูตรเดิม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อจัดทำชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น โดยใช้เพลงไทยสมัยนิยม
- 2.2 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

3. ขอบเขตของการวิจัย

- 3.1 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย เป็นเด็กและเยาวชน อายุ 8 – 15 ปี จำนวน 3 คน ที่ไม่เคยเรียนอิเล็กทรอนิกส์มาก่อน
- 3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะทักษะเบื้องต้นหรือขั้นพื้นฐานของทักษะทางด้านอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น ในที่นี้ใช้เทียบระดับ Grade 13A ตามความยากง่ายทางทักษะอิเล็กทรอนิกส์ของสถาบันยามาฮา

4. สมมุติฐานของการวิจัย

ชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น คือ แบบเรียนทักษะการบรรเลงเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ระดับต้น โดยใช้เพลงไทยสมัยนิยม สำหรับผู้เรียนอายุ 8-15 ปี

เพลงไทยสมัยนิยม คือ เพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคมหนึ่งๆ ในยุคหนึ่งๆ หรือวงการเพลงปัจจุบันเรียกว่า “เพลงป๊อป” (Popular)

ทักษะทางการปฏิบัติอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น คือ ความสามารถทางการ
บรรเลงอิเล็กทรอนิกส์ด้วยบทเพลงและแบบฝึกหัดต่างๆ ได้แก่ บทเพลงที่มีความกว้างของระดับเสียงไม่
เกิน 2 ออกเตฟ ประกอบไปด้วยคอร์ดไม่เกิน 3 คอร์ด อยู่ในบันไดเสียงซีเมเจอร์เท่านั้น โดยใช้
อัตราจังหวะ 4/4, 3/4, 6/8 และ 2/2

PAYAP UNIVERSITY